

styrelsen for de militære Underklassers Pensionering for Indvalideforsørgelsen med 200 Kr. Jeg havde naturligvis gerne set, at man havde tilstaaet dette gamle Bud den hele Lønforhøjelse, man har ment, der var Grund til at indrømme ham, og som ganske vist kunde synes noget stor, fordi der i saa lang Tid slet ingen Forbedring har været for ham; men jeg paaskønner selvfølgelig, at man har villet forbedre hans Stilling ved det Beløb, som sket er, og modtager Ændringen, som den her foreligger.

Hvad angaar de 3 Ændringsforslag, vedrørende Statsanstalten for Livsforsikring, ønsker jeg ikke at opholde Tinget med Spørgsmaal, der vedrøre mig personlig, især da den ærede Ordfører ikke har givet Anledning dertil i Dag. Og det saa meget mere, som det jo i hvert Tilfælde er givet, at Spørgsmaalet for mit Vedkommende ikke vil blive afgjort af mig, men eventuelt af den kommende Finansminister, som vil have at bringe Loven i Anvendelse for det Tilfælde, at jeg skulde træde tilbage i Stillingen. Derimod nødsages jeg til at sige et Par Ord om Ændringsforslagene under Nr. 196 og 197. Det forekommer mig, at der egentlig ikke havde været Grund for det ærede Flertal til at stille Ændringsforslaget under Nr. 196, idet det er erkendt, at jeg har ordnet Forholdet ved Konstitution paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade. Jeg har ordnet det saaledes, at det i Loven fastsatte Honorar fuldt spares, idet den paagældende kun lønnes med Tantieme. Der er derved tillige opnaaet, hvad jeg ogsaa har haft for Øje, at de andre Funktionærers Tantieme ikke er bleven forrykket fra det, man havde forudsat, det skulde være efter Loven. Der er kun bleven tillagt ham paa denne Maade et Honorar, som ikke naar op til Halvdelen af den i Loven fastsatte Lønning. Jeg tror altsaa, at der egentlig ikke havde været nogen Anledning til at stille Forslaget under Nr. 196 op, men jeg maa i hvert Tilfælde gøre gældende, at naar det ærede Udvalg dog synes at have erkendt, at indtil Halvdelen af Honoraret var det rette, saa er den Begrænsning, her er sat, ikke rigtig. Thi da Tantiemen er anslaaet ved Lov til

1,200 Kr., og Honoraret er sat til 1,400 Kr., maa Halvdelen dog være 1,300 Kr. Jeg turde derfor maaske tillade mig at henstille til Udvalget at tage under Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling, om der er Grund til at opretholde denne Anmærkning, saa meget mere, som den jo faktisk ikke har nogen synderlig Betydning, da Tantiemen næppe bliver ud over 1,200 Kr. I alt Fald vil det blive saadanne enkelte Kroner, at det ikke vil spille nogen som helst Rolle og ikke vil naa op til den nævnte Halvdel, 1,300 Kr. — Hvad dernæst angaar Ændringsforslag under Nr. 197, berører det jo Forstaaelsen og Anvendelsen af Loven af 7de April 1900. Til hvad der alt derom er blevet sagt, maa jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger, uden at jeg i øvrigt skal komme ind paa de almindelige Spørgsmaal om de honorarlønnede Stillinger og om Anvendeligheden af Loven af 1870. Hvad jeg vil gøre gældende, er, at efter alt, hvad der er passeret, burde formentlig Loven af 1870 i alt Fald ikke komme til Anvendelse paa de i Loven af 7de April 1900 omhandlede honorarlønnede Stillinger. Jeg skal tillade mig i saa Henseende at henvise til ikke blot, hvad der er blevet berørt tidligere, at der udtrykkelig i Lovens § 1 er blevet sondret mellem Lønningerne for de tre Direktører og Honorarerne for de to Direktører, saa at der maaske allerede kunde opkastes det Spørgsmaal, om ikke Udtrykket i Loven af 1870 om Lønninger dog nærmest kun gjaldt de tre første og ikke de to sidste. Men der er udtrykkelig i Anmærkningerne til Lovforslaget, som det ogsaa tidligere er blevet fremhævet, sagt, at Grunden til, at man har ment at kunne blive staaende ved de i Lovforslaget foreslaaede Honorarer for disse to Medlemmer, var den, at man gik ud fra, at disse Stillinger som hidtil ville kunne forenes med andre Beskæftigelser, og at Honoraret i saa Fald vilde være tilstrækkeligt til at sikre, at man fik passende Kræfter. Den ærede Ordfører, om jeg husker ret, var det, som gjorde gældende, at der ikke findes nævnt Ordene „i Forbindelse med andre Embeder“, men Ordene „andre Beskæftigelser“. Men ligesom man dog vel tør gaa ud fra i al Almindelighed, at